

U C H W A Ł A N R *XV/119/95*
 Rady Miejskiej w Mławie
 z dnia *29 czerwca 1995 r.*

w sprawie zmiany imienia Szkoły Podstawowej Nr 6 w Mławie.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U.Nr 16,poz.95/, § 1 Zarządzenia Nr 14 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 czerwca 1992r. w sprawie ramowego statutu szkół publicznych dla dzieci i młodzieży w związku z § 2 ramowego statutu szkoły publicznej /Dz.Urz.MEN Nr 4 poz.18/ Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1

Zmienia się Szkołę Podstawową Nr 6 w Mławie imię z Aleksandra Zawadzkiego na imię *K o r n e l a* *M a k u s z y ń s k i e g o*.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta i Dyrektorowi Szkoły.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie obwieszczeń.

Radca Prawny

Bujack
mgr Tadeusz Bujack

Przewodniczący Rady Miejskiej

Wier
mgr Paweł Tański

72
U C H W A Z A Nr 2/95

RADY PEDAGOGICZNEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ Nr 6
w Mławie z dnia 20.01.1995 roku.

Rada Pedagogiczna Szkoły Podstawowej nr 6 w Mławie
po zapoznaniu się z opinią komisji składającej się z przedsta-
wicieli rodziców, uczniów i nauczycieli w n o s i zgodnie
z Zarządzeniem nr 14 Ministra Edukacji Narodowej w sprawie
ramowego statutu szkół publicznych dla dzieci i młodzieży
/Dz.U. MEN nr 4 poz. 18 / o zmianę dotychczasowego imienia
Szkoły na imię K o r n e l a M a k u s z y Ń s k i e g o.

Przewodniczący

Rady Pedagogicznej

mgr Janusz Szczepkowski

KORNEL MAKUSZYŃSKI.

Niewielu spośród pisarzy polskich włożyło w swoje utwory tyle gorącego uczucia i pogodnego spojrzenia na świat co Kornel Makuszyński.

Nawiązując do debiutanckiego tomiku jego wierszy pisano o nim, że należy do poławiaczy gwiazd, którzy poprzez radość i słoneczny uśmiech wszczepiają w nas troskę o los i godność człowieka, a zło pragną uleczyć dobrocią i uśmiechem. Należy on do tych pisarzy, których książek czytelnikowi zalecać nie trzeba, bowiem bez reklamy znikają z półek księgarskich.

Kornel Makuszyński /1884-1953 / urodził się w Btryju jako syn Edwarda, pułkownika armii austriackiej i Julii z Ogonowskich. Gimnazjum im. Długosza ukończył we Lwowie. W roku 1902 debiutował wierszami zamieszczonymi w dodatku literackim "Słowa Polskiego", redagowanym przez Jana Kasprowicza.

Po ukończeniu Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jana ... odbył w latach 1908-1910 studia w Paryżu. Od czternastego ... sam utrzymywał się korepetycjami, potem zaś pracą dziennikarską. W roku 1910 został recenzentem teatralnym "Słowa Polskiego", po Janie Kasprowiczu. Pierwszą książkę "Połów gwiazd" wydał w roku 1908. Odbył kilka podróży do Włoch.

W roku 1914, po wybuchu wojny, który zastał go na Litwie, został wywieziony do Rosji. Do Lwowa powrócił w roku 1915 i tu wraz z Jakubem Gliksonem zajął się organizowaniem teatru, obejmując jednocześnie kierownictwo literackie Teatru Miejskiego. Ponownie został wywieziony do Włoch jako zakładnik.

Tu był kierownikiem Teatru Polskiego Stanisławy Wysockiej i prezesem Towarzystwa Literatów i Dziennikarzy Polskich. Z końcem 1918 roku zamieszkał w Warszawie, gdzie w latach 1920-1924 był redaktorem literackim i krytykiem teatralnym "Rzeczpospolitej", współpracując jednocześnie jako sprawozdawca teatralny z innymi czasopismami. W roku 1926 otrzymał państwową nagrodę literacką za "Pieśń o Ojczyźnie". W roku 1931 Zakopane przyznało mu tytuł Obywatela Honorowego. Od roku 1937 był członkiem Polskiej Akademii Literatury.

Popularność przyniosły mu książki dla dzieci i młodzieży, utwory, po które tak chętnie sięgają również dorośli. Oto tytuły niektórych: "Przygody Koziołka Matołka", "Awantura o Basię Bezgrzeszne lata", "List z tamtego świata", "O dwóch takich co ukradli księżyc", "Szatan z siódmej klasy", "Panna z pokrą głową", "Szaleństwo panny Ewy", "Kartki z kalendarza".

Po upadku powstania warszawskiego, przebyciu obozu w Pruszkowie i przymusowym pobycie w Opatowie, zamieszkał na stałe w Zakopanem. Aktywnie uczestniczył w życiu kulturalnym miasta, szczególną miłością darząc dzieci, z którymi często spotykał się w salach szkolnych lub sanatoryjnych podczas licznych odczytów. Zmarł 31 lipca 1953r. w Zakopanem i pochowany został na starym cmentarzu. Dowodem nieustającej pamięci i miłości do pisarza są wiązanki kwiatów i tarcze szkolne składane niemal codziennie na skromnym nagrobku Pana Kornela.

Jest też w Zakopanem ulica Kornela Makuszyńskiego i muzeum jemu poświęcone. Poza tym corocznie odbywają się na wzgórzach zakopiańskich narciarskie zawody dziecięce, nazwane Memoriałem Kornela Makuszyńskiego. Makuszyński był pisarzem dziecięcej radości, wierzącym w dobro ludzką.

Uważamy, że postać Kornela Makuszyńskiego jest godna tego, aby Szkoła ubiegała się o nadanie nazwy Jego imienia.